



Prawdziwe imię Boga to miłość

Dyskurs Bhagawana Śri Sathya Sai Baby wygłoszony 16.07.2000 r.
z okazji święta Gurupurnima w Prasanthi Nilajam

Moc miłości odpowiada za to, że ziemia obraca się bez żadnej osi.

Moc miłości sprawia, że gwiazdy pozostają na niebie i nie spadają na ziemię.

Moc miłości utrzymuje oceany w swoich granicach.

Moc miłości powoduje, że wiatr stale wieje we wszystkich światach.

Moc miłości jest tajemnicza, nieskończona i najwspanialsza –

jest jednym bez drugiego; miłość przenika cały kosmos,

całe stworzenie nasycone jest miłością.

Ucieleśnienia miłości!

Bóg jest miłością. Miłość jest formą Boga. Bhagawadgita głosi: *Mamajwamszo dźiwaloke dźiwabhuta sanathana* – odwieczna atma we wszystkich istotach jest częścią Boga. Tak jak Bóg, ucieleśnienie miłości, obdarza miłością cały świat, podobnie człowiek powinien dzielić się miłością ze wszystkimi. Zasady miłości nie można określić ani opisać. Ponieważ człowiek nie potrafi rozpoznać świętości miłości, kieruje ją ku materialnym i nietrwałym przedmiotom.

Bóg wykracza poza wszelkie atrybuty. To samo można również powiedzieć o miłości. Jednak człowiek uzależnia i ogranicza miłość, łącząc ją z ziemskimi relacjami, a w ten sposób marnuje życie. Używa świętego słowa miłość do opisywania relacji między matką i dzieckiem, żoną i mężem czy braćmi, przyjaciółmi i krewnymi. Kto jest matką, a kto dzieckiem przed narodzinami? Podobnie, kto jest mężem, a kto żoną przed ślubem? Podstawą relacji, jaka istnieje między matką i dzieckiem, żoną i mężem, braćmi i siostrami, przyjaciółmi i krewnymi, jest ciało fizyczne. Tego związku cielesnego nie można nazywać miłością w prawdziwym tego słowa znaczeniu. W prawdziwej miłości nie istnieje dawanie i branie. Wielu dzisiejszych wielbicieli modli się: „O Boże, jeśli spełnisz moje pragnienia, ofiaruję Ci dziesięć kokosów”. Ofiarowują swoje brudne włosy i modlą się o wielkie dobrodziejstwa. Czy takie postępowanie można nazwać oddaniem? Nie, wcale nie. Prawdziwym wielbicielem jest ten, kto wyłącznie daje, i nie oczekuje niczego w zamian. Prawdziwą oznaką oddania jest poddanie.

Życie ludzkie stanowi połączenie aspektów fizycznego i duchowego, które dotyczą odpowiednio głowy i serca. Niemniej człowiek kieruje się głową i widzi tylko świat fizyczny, zapominając tym samym o aspekcie duchowym. Dopóki kieruje się jedynie głową, ani on, ani społeczeństwo, ani cały kraj, nie zdobędzie pokoju i bezpieczeństwa. Pokój i bezpieczeństwo zapanują na tym świecie tylko wtedy, gdy człowiek porzuci przywiązanie do ciała i będzie przestrzegał zasady miłości, która pochodzi z jego serca. Dwoistości, takie jak prawość

i nieprawość, prawda i kłamstwo, cnota i grzech czy ciepło i zimno, współistnieją w boskim stworzeniu.

Ludzie chcą całkowicie pozbyć się adharma (nieprawości) z tego świata. Ludzie chcą, aby istniała tylko dharma, ale to jest niemożliwe. Na tym świecie dharma nie może istnieć bez adharma i na odwrót. Świat to połączenie dharmy i adharma. Świat nie może istnieć, jeśli jednej z nich nie ma. Człowiek musi wykorzystywać swoją zdolność rozróżniania i żyć angażując się w dharmę. W tym tkwi sekret jego szczęścia.

Dharma człowieka różni się od dharmy zwierząt. Jednak człowiek nie potrafi ich odróżnić. Dharma człowieka polega na przestrzeganiu zasad prawdy, niekrzywdzenia i współczucia. Nie osiągnie on pokoju i bezpieczeństwa, dopóki nie porzuci cech zwierzęcych. Jedzenie, spanie, strach i rozmnażanie są wspólne dla ludzi i zwierząt. Zatem jaka jest dharma człowieka? Myślenie, że jesteś człowiekiem stanowi tylko połowę całej prawdy. Druga połowa prawdy tkwi w zrozumieniu, że nie jesteś zwierzęciem. Musisz stale przypominać sobie: „Jestem człowiekiem, a nie zwierzęciem”. Nie zatrzymuj się na tym etapie. Dociekaj dalej, do jakiego rodzaju należysz i na jakim etapie życia jesteś, czy jesteś brahmaczarinem, grihastą, wanaprastą czy sannjasinem (człowiekiem żyjącym w celibacie, głową rodziny, pustelnikiem czy wyrzeczoną). Przestrzegaj właściwej dharmy zgodnie z etapem swojego życia. Jeśli żyjesz w celibacie, nie powinieneś przestrzegać dharmy głowy rodziny. Upadek zasad moralnych spowoduje problemy i chaos, jeśli człowiek nie będzie zważał na dharmę odpowiednią dla etapu życia. Nie potrafi on zrozumieć zasady właściwego postępowania obowiązującej w różnych momentach życia. Nie wychodźcie z błędnego przekonania, że dharma jest taka sama dla wszystkich ludzi, niezależnie od życia, jakie prowadzą. Przyczyną adharma jest dzisiaj to, że człowiek, wbrew ściśle określonym normom, nie przestrzega dharmy, właściwej dla jego wieku lub egzystencji.

Dzisiaj ludzie nie rozumieją znaczenia różnych wyznań i różnych sposobów oddawania czci, które są powszechne w Bharacie. Uważają, że obecność różnych kast, społeczności i religii jest przyczyną wszelkiej przemocy, niepokoju i konfliktów w tym kraju. Obecność różnych religii nie ma tu nic wspólnego z przemocą i konfliktami. Przyczyną tego wszystkiego jest brak wewnętrznej czystości.

To umysł człowieka odpowiada za konflikty i niepokoje, a nie różnice religijne i społeczne. Przypisywanie chaosu i niepokoju w kraju istnieniu różnych religii, to poważny błąd. Przez tysiące lat mieszkańcy Indii żyli w poczuciu jedności i braterstwa pomimo obecności różnych religii i społeczności.

*Religii jest wiele, ale cel jest jeden.
Klejnotów jest wiele, ale złoto jest jedno.
Gwiazd jest wiele, ale niebo jest jedno.
Krów jest wiele, ale mleko jest jedno.
Istot jest wiele, ale oddech jest jeden.
Narodów jest wiele, ale ziemia jest jedna.
Kwiatów jest wiele, ale oddawanie czci jest jedno.*

Różne religie powstały, aby prowadzić człowieka do boskości, a nie wywoływać konflikty i niepokoje. Nie ma nic złego w jakiegokolwiek religii. Błąd tkwi w mathi (umyśle), a nie w matha

(religii). Skoro umysł jest dobry, to jak człowiek może szukać wad w religii? Wszyscy ludzie należą do jednej dżati (rasy), czyli manawa dżati (rasy ludzkiej). Musicie zrozumieć znaczenie dżati. Jej podstawą jest kształt.

Dla przykładu, wszystkie kwiaty należą do tego samego dżati, ale nie otrzymacie owoców mango, jeśli zasiejecie nasiono drzewa neem. Bez wątplenia wszystkie drzewa należą do tej samej dżati, lecz ich owoce i smaki różnią się. Wszystkich 450 rodzajów smaków przypisuje się owocom z różnych drzew. Musicie starać się zrozumieć podstawową zasadę jedności każdej dżati. Rasa ludzka jest jedna, ale ludzie różnią się; ich uczucia, myśli i wzorce zachowań są różne. Myślenie o zniszczeniu całej dżati jest zwykłą głupotą. Istnieje możliwość zabicia kilku osób, ale nie można zniszczyć całej rasy ludzkiej. Ona jest prawdziwa, wieczna i bardzo święta. Dopuszczanie do różnic i konfliktów bez zrozumienia jedności rasy ludzkiej to przejaw ignorancji. Musicie rozpoznać w człowieku boskość, która jest podstawą jedności wśród ludzi. Starożytna kultura Bharatu przywiązuje ogromne znaczenie do zrozumienia jedności w różnorodności. Jest to możliwe tylko dzięki miłości.

*Miłość jest Bogiem. Bóg jest miłością.
Pielęgnowanie miłości to prawdziwa praktyka duchowa.
Jeśli będziesz ściśle przestrzegał zasady miłości,
osiągniesz stan niedwoistości.*

Niedwoistość zawiera się wyłącznie w zasadzie miłości. Jednak człowiek, który daje się zwieść przywiązaniu do ciała, dzieli swoją miłość na części, na różne sposoby. Nie można tego nazywać miłością w prawdziwym tego słowa znaczeniu. Ponieważ Swami wielokrotnie podkreśla potrzebę pielęgnowania miłości, niektórzy ludzie mogą zastanawiać się, jaką postać ma miłość. Odpowiedź brzmi: *Prem Iśwar hai, Iśwar prem hai* – miłość jest Bogiem, Bóg jest miłością.

Miłość jest zasadniczą podstawą wszystkiego. Atma, Brahma, hridaja, uniki (istnienie) to synonimy miłości. Miłość to atma. Miłość to Brahma. Miłość przenika wszystko. Zatem jak ktoś może opisać kształt miłości? Ta sama zasada miłości istnieje we wszystkich. Gdy tylko zrozumiecie zasadę jedności, nie pozwolicie sobie na nienawiść.

Dzisiaj narastają konflikty, gdyż zapomniano o jedności. *Ekatma sarwa bhutantaratma* – ciała się różnią, ale ta sama atma mieszka we wszystkich istotach. *Adwajtam Brahma* – Brahma jest niedwoisty. Brahma znaczy ogrom. Wskazuje jedność, a nie wielość. Dlatego porzućcie przywiązanie do ciała i umacniajcie wiarę w ducha jedności. Za złe cechy, takie jak gniew, zazdrość czy chciwość, odpowiada wyłącznie przywiązanie do ciała. Niektórzy ludzie udają się do świątyni Pana Wenkateśwary i modlą się: „Swami, jeśli spełnisz moje pragnienia, wykonam dla ciebie Brahmotsavam”. Inni modlą się: „Swami, jeśli moja córka wyjdzie za mąż, złożę dla ciebie kaljanam (ślubowanie)”. Czy dla Boga istnieją śluby? Czy Bóg spełnia wasze pragnienia po to, abyście mogli prowadzić dla Niego ślubowanie? Takimi modlitwami ludzie próbują oszukać nawet Boga. Do Boga należy się modlić z miłości, nie oczekując od Niego łask. Modlitwa zrodzona z egoizmu nie jest w ogóle modlitwą. Musicie wszędzie widzieć atnę i myśleć, że zawsze przebywacie w towarzystwie Boga.

Ucieleśnienia miłości!

Często zwracam się do was „ucieleśnienia miłości”, gdyż waszym prawdziwym kształtem jest miłość – czysta, nieskażona, wieczna, pradawna, bezformna i niedwoista. Kochacie matkę, ponieważ wierzycie, że jest waszą matką. Zatem podstawą miłości jest wiara.

*Gdzie jest wiara, tam jest miłość.
Gdzie jest miłość, tam jest pokój.
Gdzie jest pokój, tam jest prawda.
Gdzie jest prawda, tam jest błogość.
Gdzie jest błogość, tam jest Bóg.*

Pokój, prawda i błogość nie są gdzie indziej. Są w was. Jesteście ucieleśnieniem pokoju, prawdy i błogości. Niemądre jest szukanie pokoju i szczęścia w świecie zewnętrznym. Nie istnieje coś, co jest od was oddzielone. Wszystko jest odbiciem wewnętrznej istoty. Spróbujcie zobaczyć swoje odbicie we wszystkich ludziach, tak jak widzicie swoje odbicie w lustrze. Aby propagować tę prawdę, Pan Kriszna oświadczył w Bhagawadgicie: „Wszyscy są częścią mojej istoty”. Ja i ty nie jesteśmy od siebie oddzieleni. Zasada miłości jest jedna i ta sama w nas obu. Jeśli nie będziesz jej przestrzegał, wszystkie twoje praktyki duchowe okażą się bezowocne.

Świat jest jak lustro. Wszystko, co w nim widzicie, jest tylko odbiciem, a nie rzeczywistością. W lustrze wasze prawe oko wygląda jak lewe oko. Gdy zabierze się lustro, odbicie także zniknie, a rzeczywistość pozostanie. Uważajcie siebie za ucieleśnienie boskości. Doświadczajcie swojej prawdziwej natury miłości. To sakszatkara (wizja najwyższej jaźni). Niektórzy ludzie twierdzą, że w medytacji dostąpili wizji najwyższej jaźni, lecz prawdziwą sakszatkara jest wizja waszej rzeczywistości.

Wszystkie doczesne związki są chwilowe jak przepływające chmury. W miarę upływu czasu podlegają zmianom, lecz najwyższa rzeczywistość jest całkowicie niezmienna. Taka jest zasada miłości. Z czasem ziemską miłość może przerodzić się w nienawiść. To, co dzisiaj się lubi, tego jutro można nienawidzić. Lecz miłość nie ma upodobań ani uprzedzeń. Bóg nie jest różny od miłości. Możecie Go czcić jako Jezusa, Zoroastrę, Allacha, Ramę, Krisznę, Buddę czy Guru Nanaka. Możecie nazywać Go różnymi imionami. Wszystkie są *pettina perlu* (imionami nadanymi przez kogoś). Tylko miłość jest *puttina peru* (naturalnym imieniem). Nadane nazwy muszą się zmieniać, ale miłość jest niezmienna. Musicie dążyć do takiej miłości. To jest prawdziwe bhakti (oddanie). Bhakti obdarza was jukti (rozróżnianiem), wirakti (nieprzywiązaniem) i mukti (wyzwoleniem).

Pan Kriszna był ucieleśnieniem miłości. Jego imię składa się z pięciu głosek – K, R, SZ, N, A, które reprezentują pańczabhuty (pięć żywiołów), pańczapruny (pięć sił życiowych) i pańczakosze (pięć powłok). Słowo Kriszna tłumaczy się jako *Karszati iti Kriszna* – Kriszną jest ten, który przyciąga; *Krisziti iti Kriszna* – Kriszna to oracz, czyli ten, który orze pole waszego serca i sieje w nim nasiona miłości; *Kruszjati iti Kriszna* – nosi imię Kriszna, gdyż obdarza błogością. Tak więc boskość Kriszny można zobaczyć w każdym miejscu i działaniu.

Na tym świecie wszystko wypełnia boskość. Nie istnieje nic oprócz boskości. Nawet ta tkanina (chusteczka) jest boska, ten kwiat jest boski, wszystko jest boskie. Gdyby w tej tkaninie nie było boskości, to człowiek by jej nie pragnął. Miłość przenika wszystko. Musicie dołożyć

wszelkich starań, aby to zrozumieć. Serce człowieka jest pełne miłości. Wielu studentów pisze do mnie: „Swami, Kocham cię”. Używają symbolu hridaja, aby określić miłość. Znaczą to, że hridaja jest pełna miłości i współczucia. Hridaja jest prawdziwą formą Boga. *Iśwara sarwa bhutanam* – Bóg mieszka we wszystkich istotach. *Iśawasjam idam dźagat* – Bóg przenika cały wszechświat. Sarwam khalwidam Brahma – w istocie wszystko to jest brahmanem. Dzielcie się miłością nie tylko ze swoimi bliźnimi, lecz także z ptakami i zwierzętami. Pozostańcie zjednoczeni. Traktujcie cały wszechświat jak jedną rodzinę.

Ucieleśnienia miłości!

Dzisiaj na całym świecie znajdziecie poruszenie i niepokój. Przyczyną jest to, że człowiekowi brakuje wielkoduszności. Miłość w nim nie wzrasta, lecz zanika. Ciasnota umysłu to wymysł człowieka. Próbuje ograniczać nieskończoną zasadę atmy.

Ucieleśnienia miłości!

Dziś obchodzimy święto Gurupurnima. Kim jest guru? ‘Gu’ znaczy gunatita (bez atrybutów). ‘Ru’ znaczy rupawardžita (bezpostaciowy). Istnieje inne tłumaczenie słowa guru. *Gukaro andhakaraja, rukaro thannirodhaka* – ‘gu’ znaczy ciemność, a ‘ru’ znaczy to, co rozprasza ciemność. Zatem prawdziwym guru jest Bóg, który nie ma cech i postaci. W słowie ‘Bhagawan’ sylaba ‘bha’ oznacza blask. Zwykła żarówka elektryczna oświetla tylko ograniczony obszar, lecz Bóg, który jest wszechobecny, oświetla całe stworzenie. Boskość jaśnieje w każdym człowieku. Dlatego nie okazujcie nikomu nienawiści. Na tym świecie ludzie kierują się nienawiścią i ciasnymi uczuciami. Posuwają się nawet do zabijania. Cóż za haniebna zbrodnia! Zadawanie bólu innym jest równoznaczne z raniem Boga. Nasza nienawiść z pewnością obróci się przeciwko nam. Dzisiaj ludzie czerpią demoniczną przyjemność z wyrządzania krzywdy innym nie rozumiejąc, że któregoś dnia będą musieli zebrać skutki swoich czynów. Sprawiajcie radość innym, a na pewno będziecie szczęśliwi. Dzisiaj przemoc i zabijanie jest na porządku dziennym. Wielkość nie polega na zabijaniu innych – nawet owad jest do tego zdolny. Wielkość polega na ratowaniu życia.

Ucieleśnienia miłości!

Musicie stawić czoła skutkom swoich czynów. Zatem czyńcie dobro, a z pewnością zbierzecie dobre rezultaty. Nie zniechęcajcie się, jeśli nagroda nie przychodzi od razu. Poczekajcie chwilę, a na pewno zostaniecie nagrodzeni. Wasze cierpienie jest jedynie konsekwencją złych czynów popełnionych w przeszłości. Tylko modlitwa może je do pewnego stopnia złagodzić. Modlitwa to sposób na wyrażenie wdzięczności Bogu. Słońce sławi się jako *Kritaghnagnaja namah* – pozdrowiony bądź, niszczycielu niewdzięczników. Znaczą to, że słońce wycofa się z oczu tych, którzy nie mają poczucia wdzięczności.

Jak zauważył Wenkataraman (w swoim wcześniejszym przemówieniu) najważniejsza dla wszystkich ludzi jest cecha kszamy (wrozumiałości).

*Wrozumiałość to prawda, wrozumiałość to prawda,
wrozumiałość to niekrzywdzenie,
wrozumiałość to nauka płynąca z Wed,
wrozumiałość obdarza szczęściem i boską błogością.*

Przebaczcie tym, którzy was krzywdzili i krytykowali. Wierzcie w to, że cokolwiek się dzieje, służy waszemu dobru. Gdy ktoś was zasypuje obelgami, nie szukajcie odwetu. Zadajcie sobie pytanie czy krytykuje on ciało, czy atnę. Jeśli krytykuje ciało, wówczas pośrednio wyświadcza wam przysługę, bo ciało to jedynie sterta mięsa, krwi, kości i odchodów. Jeśli zaś krytykuje ducha, znaczy to, że tak naprawdę krytykuje własne Ja, ponieważ w każdym z was istnieje ta sama atma. Musicie kultywować takie przebaczenie i wielkoduszność.

Ucieleśnienia miłości!

Guru to ten, który rozprasza ciemność ignorancji wynikającą z przywiązania do ciała. Ciało jest tylko narzędziem. Bóg dał wam ciało, abyście wstąpili na drogę działania. To dar od Boga. *Deho dewalaja prokto dżiwo dewa sanathana* – ciało jest świątynią Boga, a jej mieszkańcem jest Bóg. Traktujcie wszystkie ciała jak świątynie Boga i ofiarujcie im pozdrowienia. Przekazujcie pozdrowienia nawet nieprzyjaciołom. *Sarwa dżiwa namskaram keszawam pratigaczati*, a także *Sarwa dżiwa tiraskaram keszawam pratigaczati* – kogokolwiek pozdrawiacie, dociera to do Boga, podobnie kogokolwiek krytykujecie, to również dociera do Boga.

Często zwracam się do was *bangaru* (złotka), gdyż jesteście ucieleśnieniem hiranjagarbhy. W waszym sercu znajduje się pierwiastek hiranjagarbhy. Możecie zmienić kształt klejnotu, lecz złoto pozostaje niezmiennie. Wartość złota spada, gdy zmiesza się je z różnymi metalami, takimi jak miedź czy mosiądz. Podobnie człowiek z urodzenia jest niezwykle czysty i najbardziej wartościowy. Jednak z powodu kontaktu z niecznymi pragnieniami i ze złym towarzystwem traci swoją wartość.

*Tjadża durdżana samsargam,
Bhadża sadhu samagamam,
Kuru punjam ahoratram,
Smara nitjam anitjatam.*

Odejdźcie od złego towarzystwa,
przyłączcie się do dobrego towarzystwa,
wypełniajcie chwalebne czyny w dzień i w nocy
i dociekajcie, co jest trwałe, a co przemijające.

To jest wasza dharm.

Ucieleśnienia miłości!

Mówi się: *Dżantunam nara dżanma durlabham* – spośród wszystkich istot narodziny człowieka są najrzadsze. Dlatego uświęcajcie swoje życie, czyniąc właściwy użytek ze swoich zmysłów. Nie mówcie tego, co wam się podoba. Mówcie łagodnie i słodko. Sprawujcie właściwą kontrolę nad wzrokiem. Wszyscy wiecie, co spotkało Kiczakę, gdy spojrzał na Draupadi ze złymi intencjami. Bhima roztrzaskał mu głowę na kawałki. Dlatego Budda nakłaniał ludzi do pielęgnowania samjak drisztii (świętego widzenia). Budda osiągnął oświecenie dopiero wtedy, gdy rozwinął święte widzenie. Traktujcie wszystko, co widzicie, jako postać Boga. Myślcie o tym, co dobre, patrzcie na to, co dobre, słuchajcie tego, co dobre, mówcie o tym, co dobre i czyńcie to, co dobre. Tylko wówczas osiągniecie boskość.

Ucieleśnienia miłości!

To ciało zbliża się do 75. urodzin. Przez te wszystkie lata pozostaję w stanie błogości, gdyż jestem świadomy zasady jedności. Wy także doświadczycie błogości, jeśli zrozumiecie tę prawdę. Do nikogo nie żywię nienawiści ani nie mam wrogów. W ogóle nie odczuwam lęku, ponieważ wszystko jest moją formą; ta sama atma istnieje we wszystkich. Gdy uśmiecha się do was niewinne dziecko, wy także się uśmiechacie. Podobnie, gdy uśmiecham się z radością, wszyscy postępujecie tak samo. Miejcie święte serce. Rozwijajcie święte uczucia. Wówczas rezultat też będzie święty. Wierzcie w to, że Bóg jest wszędzie. Być może musicie przechodzić ciężkie próby i cierpienia, ale nie traćcie wiary w Boga. Uważajcie wiarę za swój prawdziwy oddech życia. Każdy z was jest ucieleśnieniem miłości, lecz z powodu niewłaściwego pożywienia i nawyków, rodzą się w was złe cechy, takie jak zazdrość i gniew. Jakie pożywienie, takie myśli; jakie myśli, taki Bóg. Dlatego spożywajcie wyłącznie sattwiczne jedzenie. Wtedy będziecie mieli tylko święte uczucia, a wasza mowa również stanie się święta.

Aby sprowadzić was na właściwą drogę, czasami udaję, że jestem zagniewany, lecz w rzeczywistości nie gniewam się. Jedyne ostre słowo, jakiego używam, to dunnapota (bawół). Jesteś doprawdy bawołem, jeśli nie podejmujesz dobrych działań. Dobrym człowiekiem staniesz się tylko wtedy, gdy będziesz czynił dobro. Gdy pada ulewny deszcz, krowa i cielę mogą uciec w bezpieczne miejsce, lecz bawół pozostanie tam, gdzie jest z powodu lenistwa i ociężałości. Nie możesz stać się bierny jak ten bawół; spróbuj się zmienić. Ludzkie życie jest bardzo święte. Nie marnuj go. Kocham wszystkich. Miłość jest moim prawdziwym kształtem. Wszyscy jesteście iskierkami mojej boskości. Dlatego dzielcie się swoją miłością z bliźnimi, tak jak ja dzielę się moją miłością z wami wszystkimi. Wówczas również staniecie się boscy. Gdy wszyscy ludzie będą podążali świętą drogą, świat z pewnością osiągnie pokój i pomyślność.

Ucieleśnienia miłości!

Porzućcie ignorancję, zapalcie lampę mądrości w swoim wnętrzu i ostatecznie połączcie się z Bogiem. Takie jest dzisiaj przesłanie Swamiego dla was. Rozwijajcie miłość. Jedyne dzięki miłości możecie pokonać umysł i wyleczyć się z każdej choroby. Tylko miłość może wykorzenić z was złe cechy. Dlatego kochajcie wszystkich. Kochajcie hridaję [serce], a nie ciało fizyczne. Kochajcie boskość, która mieszka w waszym sercu. Ciało, umysł, intelekt i zmysły to tylko narzędzia. Ty jesteś panem. Dlatego zapanuj nad umysłem i bądź panem umysłu. Nie stań się niewolnikiem własnego umysłu. Cały czas rozmyślajcie o Bogu. Możecie intonować dowolne imię, kontemplować dowolną formę, lecz zrozumcie tę prawdę, że Bóg jest jeden i tylko jeden.

Tłum. Dawid Koziół (is)

Źródło: <http://www.sssbpt.info/ssspeaks/volume33/sss33-10.pdf>